

Единъ брой 2 гроша.

ТУРЦИЯ

Единъ брой 2 гроша.

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, НАУКА, КНИЖЕВНОСТЬ, ЗЕМЛЕДѢЛІЕ И ТЪРГОВІЯ.

ТУРЦИЯ издѣва сѣкъ петъкъ на голѣмъ листъ, и сѣкъ понедѣльникъ на малъкъ. Годишната цѣна за въ Имперіята е 4 бѣли мелхидѣта; вънъ отъ Имперіята 5. Спомоществованія трѣбува да сѣ годишны и прѣдплатены. Писмата за редакціята са надписувать до Н. Генювича, редактора и издателя на вѣстника. Външнѣтъ настоятели отговарять за вѣстника. Подписката на спомоществованія става направо въ Циградъ-Бейоглу, Асмадж-Меджидъ № 23.

РАСХОДКА ВЪ ПАРКА НА ИЗЛОЖЕНІЕТО.

Египетъ развеселява ботаниста съ единъ тропически строй, който е турната около едно дърво фурма заедно съ плода; и обичайника на зоологіята ще бѣде честитъ да види единъ хубавъ примѣръ отъ крокодилъ отъ Нилъ. По спонцитъ на стѣнитъ са обѣлѣга трѣстинка отъ бамбу, и различни дръвѣ, захарна трѣстинка, памучни дръвчета и други такыя. Освѣтъ плетенията отъ трѣстинка, семена и платове свѣкавъ цвѣтъ, нѣма нищо още развързано; нѣ вѣрно е, че вицебралъ, който е вече разнесълъ половина милионъ за сараа си, ще има гръжъ да прѣдстава достойно своята земя на изложението.

Долу на земята до Многокѣтника на Истокъ, дѣто е направено арабското кахвене, изложени сѣ мраморни фрески, които ще бѣдѣтъ за пода за мъжкый салонъ. Прозрачнытъ стѣкла сѣ отъ Каррара, накинени съ испанскы шары отъ каменодѣлецъ Силвестри, и съ поцѣвѣтены и изжсканы мозайчески работы отъ малкы кубове отъ циментъ.

Отъ страна е направена една бръснарница опрѣдѣлена на Египтенцы бръснари, които ще бръснатъ, да рѣжатъ коса и да искубватъ космытъ съ онѣзи тихостъ що свѣта я познава.

Турція е направила тоя пѣтъ нѣщо извѣрно. Извѣтъ къщата и чопиата, които сѣ въ Парка и позната отъ цѣлъ свѣтъ, освѣтъ изложението на султановытъ богатства въ двора на султанскый сарай, ный намираме въ главната галерія едно изложено много богато и достойно за вижданіе. Въ първата галерія, прѣди сѣчко, има единъ примѣръ що прѣстава на испанскато Босфоръ, прочутъ въ цѣлый свѣтъ по хубавицата ся; въ галеріята отъ страна, има надлъжъ край стѣнитъ 120 фигури отъ естествена голѣмина турнати възъ подлогы, които пакъ прѣдставягъ сичкытъ пѣстри и различни обѣлѣга отъ народытъ въ европска и азиатска имперія. Губери отъ една забѣлѣжителна хубостъ и голѣмина сѣ провѣсени надлъжъ по стѣнитъ, на които червенытъ и златонабрѣденытъ спонцы сѣ накинени по гявулецытъ съ палмови дръвѣ, което докарва една твърдъ добра прилика.

Въ напрѣчната галерія има сѣкши оржѣя, натруфены богато, сѣдове, чабуцы, хубавелкы дървены издѣлѣнія, инструменти за музика (свария), многоприличны копирнены платове обшиты съ злато; смалосаны съ бисеръ и сидефъ покъщенины и примѣри отъ гробове отъ обречената земя. Четыри голѣмы парамиды, съставени отъ земнытъ произведѣнія, безмѣрны сыровеосакъ, мѣдны плочи и други такыя, показватъ султанското саморастно богатство.

Султановый сѣлямѣкъ, да дѣсно отъ стѣлбытъ е накинень най богато. Въ него има една соба отъ мраморъ изъ Каррара отъ най чистъ персейскы стилъ, и една чопиша богато издѣлана съ изрѣзванія въ быль, самытъ каменны нѣща на тая дървена направа.

Ебенханата на ханжмыгъ, на сѣвчо харема, ще са отлича съ една многоприлична дървена работа и нейчытъ мушарабитѣсно възвѣти, ще сѣ издѣлѣны съ чудно искусство.

Источный Околъ съединява двойната свойщина на мусульманскый истокъ и на буданскый истокъ. Чардакъ съ кубето, надѣсно, и съ малкытъ си издѣлѣны кулчыкы показва единъ присторни стилъ отъ Куака; когато направеный отдѣлъ на дѣво отъ стѣлбытъ сѣ испанскытъ змеотъ и съ общитытъ възвѣты стрѣхи, напомена лицецо на едно черковице отъ Буда. Загъ источный околъ, М. Хардтъ прави единъ чардакъ за чай, споредъ кроежя на архитекторъ Монтани въ щета на турскый комисаръ. Тая извита неправилна къщичка прилича на една драмка Бонзъ капелка не е написана по най засмѣтъ начинъ. Въ нея ще са піе истинско по-ко и истинско су-чонгъ.

Руссія са отлича съ прѣхубави плочи отъ мѣлъ, стомана и желѣзо, що сѣ турнати възъ стѣната на главната галерія, на около отъ 3 до 4 стѣпмы дѣаметръ, или набраны на зарѣсти снопове както вити коленицы. То са знае че Руссія блѣска съ кожусытъ си. Тука има единъ самуръ натѣканъ съ плѣва, твърдъ добръ направено: той са спуща въ едно втиче гѣздо; отъ страна, една мечка стоя права на дървенъ стѣмбелъ. Столове и други покъщенины сѣ направены крака отъ рогачъ и кошута и постланы съ кожа, и други такыя. Сѣщо тѣй човѣкъ вижда сичкытъ видове гіонове, платове, дрѣхи, безъ да говоримъ за многобройнытъ стоки отъ майсторія и платнарица, които сѣ общи на сичкытъ изложницы отъ сѣво мѣсто на земята. Между това трѣбува да споменемъ стоки отъ ножарщина, които сѣ твърдъ добръ изработени. Много нѣща не сѣ още отворены. Министерството отъ руската флота излага едно сѣщо чудовище, единъ морскы топъ, който е турнать въ двора на лицето отъ заходъ сѣлжне. По добра честь другытъ сили сѣ оставили у тѣхъ-си чудовищнытъ си топове, а само Круппъ е донесълъ единъ подобень Мамутъ, царя на топоветъ. Освѣтъ този топъ, въ бойното поле на майсторіята, войнишкото сачево е слабо прѣдставено, и това е една напрѣднина.

Японія, мѣстливата Имперія на Сѣлжнцето, която хрипка съ една младолѣка дѣйность върѣтъ образованіе, не е направила изложницъ едно толкось свѣтлѣкаво из-

ложеніе както е днешнето на Пратеръ.

Нейнытъ разумны сѣлѣморцы сграждатъ три хубави малкы къщичкы, или по добръ да рѣчемъ къшкоче, нарѣдены всрѣдъ една градина пълна съ изгледны завързачы быль, навързаны на различни строиве. Кроежя на тѣя къшкоче прилича малко нѣщо на швейцарскытъ дѣтны къщичкы, само покрыва имъ е малко накинень и са вѣрили на спонцы (дирѣцы), и не прилича никакъ на кинезскый вкусъ. Той е на прави, рѣдовны прыкы; единый отъ тѣя къшкоче прилича на будантско черковище.

Дървата съ които сѣ направены тѣя сграды сѣ кедровы на тѣчкы жилицы, отъ които естественны цвѣтъ докарва хубавъ изгледъ.

Японската градина ще бѣде една отъ чудесата на парка. Въ нея Японцытъ прѣобразяватъ саморастѣя както въ единъ прустъ съ зелено труфилло; дръвieto сѣ свиты както завързачы, тѣ прѣматъ най кунопсны кроежы, нѣкой пѣтъ и най смѣшны; гѣсталацытъ са виждѣтъ както покриты съ микроскопическы перуки. Никое отъ тѣя дръвчета не замардева естествены образъ; тѣ сѣ прѣобразены на епезета, на свѣщяны, на полу-валяцы и на корабы съ платна.

Пѣтѣнытъ, прѣвъ които са мѣнува изъ тѣя градины, ще бѣдѣтъ насыпаны съ камѣчета свѣкавъ цвѣтъ; малкы искусственны рѣкыци прѣскагъ расхлѣженіе, и въ малкытъ езера, накинены съ хубавелкы скалы покриты съ поцѣвѣтень мѣлъ, ще плуватъ червены рыбыцы.

Всрѣдъ това накинено мѣсто стоя засмѣтъ единъ малкы къщичка богъ подъ стѣклена позлатена похлупка. — (Слѣдва.)

ПИСМО ДО РЕДАКТОРА.

За отговоръ на писмото до редактора помѣстено въ Турція брой 17-й.

... Нѣ тѣй; нѣ благодареніе на способносты и благоразуміе на ексарха, нашытъ народочерковны работы са намилать днѣсъ повече освѣтлены отъ сѣмы други пѣтъ.

Ный казвамы че нашытъ народочерковны работы са намилать днѣсъ повече освѣтлены отъ сѣмы други пѣтъ, защото нашата черква исаа подтвердението на законытъ въ управленіето ся, турены на здравы основы.

Това тураніе върху здравы основы на законытъ въ управленіето на народочерковнытъ работы ще бѣде единъ голѣмъ изворъ за благочиніе и довѣріе въ народа.

Ный виждамы голѣма надѣжда за поправаніе на работытъ ако оставимъ спокойна ексархіята въ извѣстното положеніе въ което е вѣлѣла.

Ный обычаи яснытъ и чисти положенія,

защото човѣцитѣ както и народътѣ могатъ да чакатъ нѣкаква облага само отъ тѣзи положенія. Незвѣстниятъ и тъмни положенія сѣ съсипителни за единтъ и за другтъ.

Нѣма съмнѣніе че писмописецъ и неговитѣ единомисленници като не защитаваха фирманъ иматъ своята цѣль. Нѣ тѣзи цѣль е глупава ако не користолобива.

Тѣй казватъ че българитѣ трѣбува да не са държатъ за фирманъ, нѣ не ни казватъ на къде ще ни изведе този свѣтъ.

Нѣй не отказваме че нашата ексархія не ще съществува по силата на новия фирманъ. Нѣ на какво ще са основаватъ нейнитѣ закони?

Нѣй четохъ нѣдѣ си че защитницитѣ на фирманъ, като го държатъ, упаватъ на българския народъ православіето, което и сѣщитѣ тѣя анди-фирманци до вчера имаха за оружіе въ своитѣ подвиги. Нѣ, щомъ са прогласи новия фирманъ, кое ще бѣде оружіето на анди-фирманцитѣ? Или нѣма са изяснимъ: закони, основани на вѣтхия фирманъ, ще управляватъ православния български народъ, а закони, основани на новия фирманъ, ще управляватъ схизматичитѣ българи. Тѣзи мисль е права.

По тѣзи сѣща причина правителството забавя да потвърди органическия уставъ на ексархіята. А ексархіята ще може ли да се управлява съ уставъ основанъ на новия фирманъ? Тука е въпроса на работата.

Колкото за насъ, нѣй не вѣрваме това нѣщо. Нѣй вѣрваме че ако ексархіята слѣдва да живѣе съ закони основани на новия фирманъ, тя ще задрѣжва на онзи корабъ който плува въ морето безъ лопътъ. Съвѣтъ прѣдвѣжда сѣдбата на такъвъ корабъ.

Като лишена отъ закони неосновани на вѣрата ѝ, ексархіята ще бѣде принудена да купя додѣто са зарови въ неблаговоленіето на народа. Това добро ли ще бѣде?

Какво ще направятъ владыцитѣ ни въ епархїитѣ, като видятъ прѣдъ тѣхъ си испрѣчени други владыци българи, испратени отъ гръцката патріаршія за православнитѣ българи и поддържани съ мѣсечина? Ще могатъ ли тѣй да раздѣлятъ и събератъ своята владычина отъ паството си, когато имъ са връчатъ закони основани на новия схизматически фирманъ? Ако българския народъ нѣма здравъ разумъ за да разбере че тѣя владыци трѣбува да иматъ съ какво да живѣятъ додѣто са потвърдятъ законитѣ на управленіето на іерархіята му, не трѣбува ли да прѣдполагамъ че съ схизматическитѣ закони тѣя владыци не ще могатъ да живѣятъ нѣя баринъ отъ освѣщеніе на черкови, ржкоположеніе на священници и съ заемъ? И подиръ една година и тѣзи срѣдства щѣли да са намѣрятъ въ ржцѣтъ имъ?

Отъ тука слѣдва че едно таквось положеніе на работитѣ не може да са продължи безъ да подкопае самитѣ основи на народната ни черкова въ едно кѣсо врѣме.

Нашитѣ анди-фирманци, не трѣбува да си играятъ съ народнитѣ ни работи, защото тѣзи игра ще навлече на тѣхъ проклетїитѣ на народа.

Тѣй трѣбува да размисловатъ здраво върху въпроса да знаимъ какъ ще са у-

закони положеніето на народочерковнитѣ ни работи. Безъ това узавоеніе, тѣзи работи ще вървятъ по габровскы начинъ. И тѣй ще отговарятъ прѣдъ Бога и прѣдъ народа.

Нѣй казахъ по горѣ че анди-фирманцитѣ си играятъ съ народнитѣ работи. Дѣйствително, какви сѣ тѣя тѣхны проповѣди прѣдъ чюдитѣ държави че ужъ българския народъ е готовъ да жертвува православіето си, само и само да може да са освободи отъ прѣтѣнциитѣ на гръцката патріаршія, а прѣдъ царското правителство, че управителитѣ на ексархіята са водятъ ужъ отъ политиката на панславиститѣ?!

Съ тѣзи нѣкоя работа не може да върви напредъ. Отъ друга страна погрѣшитѣ коштуватъ много. Анди-фирманцитѣ като свѣтвуватъ народа да са извѣрни фирманъ правятъ една твърдъ лоша услуга и на себе си и на народа. Мнѣния фирманъ на анди-фирманцитѣ не отговаря на положеніето на работитѣ и тѣзи които искатъ неговото изпълненіе искатъ вѣнчното устройство на народочерковнитѣ ни работи.

Казватъ че анди-фирманцитѣ искали да стоятъ народочерковнитѣ ни работи въ неизвѣстно положеніе, защото можали да ловятъ риба въ мѣтна вода. Нѣкоя лоши язици прибавятъ даже че между тѣхъ единъ играалъ една тайна роля за да са прогласи началникъ на една реформирана община.

Нѣй не знаемъ до колко това увѣреніе е точно. Извѣстното е че проповѣдитѣ на анди-фирманцитѣ много побъркуватъ вървежа на народочерковнитѣ ни работи, ако и да не докаратъ голѣми врѣды за черковната ни.

Нѣй трѣбува единъ день по скоро да обиколимъ ексархіята съ народни свѣтници за да я подкрѣпимъ въ добрия пѣтъ, въ който е вѣзла. Нѣй трѣбува да земемъ рѣшителны мѣрки върху кознитѣ на тѣя малцина анди-фирманци; наагъ лошевнини ни чакатъ, както ще види сѣвѣтъ отъ изложеніето на тѣхната политика, ако бы да слѣдватъ да си обнародватъ проповѣдитѣ.

Русе, 12. Юніа 1873

— Нѣй не сподѣлямы мислитѣ изложени въ туй писмо. И ако го помѣстимъ, то е само да дадемъ на съчинителу му едно ново доказателство за безпристрастіето на листа ни. Нѣй смѣ казали послѣдната си дума върху работата: оставимъ на врѣмето да покаже кой има право и кой нѣ. — (Р.)

КНИЖНИНА.

Исторія Българска сочинена отъ Гаврилъ Кръстьовичъ, членъ отъ върховното царско сѣдилище Диван-і Ахкам-і Адліе. Томъ първий. Цариградъ. Въ печатницата на Македонія. 1869.

Мнозина отъ европскитѣ учени, ако и да са писали ради Българска исторія, ако и да са правили доста издирванія врѣзъ този прѣдмѣтъ, пакъ нѣкой отъ тѣхъ не е можалъ тѣй добръ да опише и испрѣкаже на тѣмъо сичкитѣ исторически случки; за то повечето отъ тѣхнитѣ списанія сѣ пълни съ небывалици и тъмни работи, което е произлѣзло, видиса, че тѣ не сѣ имали вѣрни познания за тѣхъ едноврѣмешни случки и твърдъ малко заради насъ Българитѣ. Тѣй, човѣкъ да спеше Исторія за Българитѣ, той неизмѣнно трѣбува

да бѣде я родомъ Българинъ, и това сполучватъ яко добръ г. Кръстьовичъ, които сѣ списали и извалили на свѣтъ Българска исторія, и още по-добръ цѣль бѣде, ако неговъ милостъ написваха нея исторія на тѣй неправедливо нареченый отъ нѣкоя-си простъ езикъ, щото сякой отъ насъ да я разбира лесно. Нѣй както ени що обычае бащиний си езикъ, което вѣрваме и сякой Българинъ да имъ присъжде, искаме да ни са даде прошка отъ г. Кръстьовича, за да направимъ нѣколко забѣлѣжки само въ изисане на писмовний тѣхенъ езикъ; тѣя сѣ:

Исторія Българска подъ имя Униовъ. Тукъ рѣчь Униовъ е прилагателно стопанствено отъ Униъ, на което нѣма съществителното, нека речемъ: човѣкъ, или друго нѣкое; както: Стояновъ човѣкъ, Дановъ конь. Български това биваше по-добрь: Българска Исторія. Униитѣ.

(Глед. 4 и 5 обр.). 1 Униитѣ, на които исторїитѣ исками да представимъ, бивше народъ многочисленъ, обитали испрво, отъ незапамятно врѣме, въ Асійскѣтъ Сарматїи или Савроматїи, то е въ сичкото почти онова землено пространство, що е надъ горѣ Кавкаса между езеро Меотїи и море Каспїйско, и са простирани на сѣверъ и на востокъ отъ Танансъ до неизвѣстны прѣдѣлы, които, и ако не сѣ были до ледовитаго океана, были сѣ несумнѣнно до по рѣкѣтъ Волга.

Това на Български можеше бѣде тѣй: 1 Униитѣ, за които исторїята имъ исваме да прѣдставимъ, биве нѣкое врѣме многобройня народъ, живѣяли сѣ или населявали сѣ испрвомъ, отъ памтивѣка, въ Асійска Сарматїа или Савроматїа, сирѣчь въ сичкый токо-рѣчи оня земски просторъ що е задъ планина Кавкасъ между езеро Меотїи и Каспїйско море, и сѣ са простирала кѣмъ сѣверъ и кѣмъ истокъ отъ Танансъ до непознати межди, които и ако не сѣ биве до ледовита океана, то—безъ омысль до по край рѣка Волга.

(Глед. XIX обр.). Освѣнъ нея, нѣй смѣ приготвили вѣщество и за два юще тома отъ Българската Исторія. Отъ тѣхъ единъ ще представи, подъ Българско веке нѣя, вторѣтъ часть на тѣзи исторія, начинающѣхъ отъ 485 л., и кончающѣхъ са на 668 л., обьемлющѣхъ слѣдователно историческо разстояніе отъ 183 години.

Български това е така: Освѣнъ нея, нѣй смѣ приготвили платъ отъ Българска Исторія още за два дѣла. Отъ тѣхъ единъ, сирѣчь вторий дѣлъ отъ тѣзи Исторія съ титла Българи, започнува отъ 485 л. и са свършена на 668 л., слѣдователно той обнима единъ исторически раздалечъ врѣме отъ 183 години.

Народното наше име Българи, както са нарича и до днесъ самъ си народътъ, както стои въ Латинскитѣ и грѣкитѣ вѣти списанія, г. Кръстьовичъ го пишатъ: Българи, като го произвождатъ единъ пѣтъ отъ ури или ари, Вулгури, Вулгари, и по нашему (казватъ) Българи; а другъ пѣтъ отъ благъ, Благари, Българи. Историчитѣ, видиса, за да расправятъ тѣмнитѣ задави съ които е пълна вѣта Исторія, употрѣбватъ искѣряне букви отъ една рѣчь, за да я истѣмѣятъ споредъ желаніето си. Нѣй не можемъ да разберемъ, когато това име по нашему е Българи, защо да са наречемъ Българи? Това сѣщото може чо-

вѣкъ да каже и за рѣчь българь, която въ едно село изговарятъ българь, да е произгласа отъ благъ, та, за то трѣбува и ний синца да я казвамъ българь.

Речената книга е пълна още и съ друго-значителни рѣчи, които промѣняватъ мисльта и на цѣлото слово въ Българска Исторія; ето нѣкои отъ тѣхъ: древна, намѣсто вета; поплѣни, намѣсто плѣни; почерпалъ, намѣсто извадилъ или искаралъ; поприще, намѣсто растѣгъ; родичи, намѣсто роднина; набѣжници, намѣсто бѣжанци; изболчание (вижда отъ обличамъ и отъ прѣдлогъ изъ); уми! намѣсто тежко и горко! и др. т.

Най-сетѣ ний идемъ да помолимъ г. Кръстьовича да са погряжатъ за напечатането и на другитѣ дѣлове отъ Българска Исторія, токоже потребни на синца намъ, и нека бѣдемъ увѣрени, че Българитѣ щатъ имъ съ сякогажъ признателни. — (Б.)

ТРИМАТА ИМПЕРАТОРЫ И ИСТОКЪ.

Ний излагаме мнѣието на три вѣстника върху сегашното положение на турско царство и върху политиката на тримата императоры (германскій, рускій и австрійскій) къмъ тѣзи царцини. Относно за първата точка, главний отъ тѣзи вѣстници глѣда работитѣ се отъ лоша страна; нъ правителството не ще прѣйме неговитѣ оцѣненія. Колкото за втората точка, това сякоже правителство има мѣсто да са радва.

Ний извѣстихме на послѣдѣтъ, казва Меморіалъ дипломатикъ, че пълно съгласіе са направило върху источнитѣ работи, вслѣдствие на състанѣнѣтъ въ Берлинъ и Петербургъ на тримата императоры. Състанѣнка на Александра и Францъ Юсифа рѣшително запечата това съгласіе нъ не безъ важни и взаимни устъпки въ вѣрѣдъ на праотческата политика на Австрія както и на Русія относително до турско царство.

Съ удобреніето на Берлинскій кабинетъ, двата двора ще дѣйствуватъ отъ сега нататѣкъ съгласно политически, и въ нужда военски въ сичкитѣ работи на Истокъ.

Британическій кабинетъ не участвува въ тѣзи pogodби; нъ имаме мѣсто да вѣрваме че той са е извѣстилъ за сичкитѣ разискувани въпроси и че тѣзи съобщенія сж са удобрили въ Лондра.

«Кореспондантъ» отъ Нюембергъ мисли ушъ че на този часъ едно съвършено измѣненіе ставало въ Австро-Унгарія заради источната политика. Австрія слѣдва да отдава голѣма цѣна на съхраненіето на турско царство нъ тя са отричала да жртвува за това съхраненіе напрѣдѣното и независимо развитіе на християнскитѣ населенія въ турско, които вѣрва да са една здравина за опазеніето на това царство. Върху този начинъ на глѣданіе са основавало съгласіето между Австрія и Русія, която отъ своя страна скланила да напусне една политика чрѣзъ която употребяваше християнскитѣ царцини подчинени на Турція като орждія за разглобленіе, въ едно урѣчено вѣрме, на турско царство. Присѣтствіето на черногорскій князь въ Виенна, наскоро очакваната визита на сръбскій и румѣнскій князове имали еднотѣсно сходство съ висящитѣ прѣговори за този прѣдѣтъ.

Единъ отъ кореспондентитѣ на «Танъ» му пише отъ Виенна отъ 13 юнія:

Нѣма вече съмнѣніе че, въ источнитѣ работи, нѣкакво сближеніе е станало между Австрія и Русія. «Нувелъ Пресъ» който отричае сичко, обнародва единъ членъ въ който чловѣкъ разпознава доста ясно, прѣзъ сѣбикъ вѣтъ забивалки, значѣтъ на едно измѣненіе на политикъ. Дѣйствително този членъ не щади хичъ неопрѣдѣленото опазеніе на цѣлостта на турско царство; той припознава, безъ да го укорява нити оборва, стремленіето на подчиненитѣ царцини да са освободятъ отъ подданчеството си; той припознава още и кусуритѣ на турско правителство въ нехрани вече освѣтъ твърдъ слаби надѣжы за възрожденіе. Накъсо «Нувелъ Пресъ» държи почти языка на вѣстницитѣ които бѣше уборвалъ, и това обръщаніе на единъ листъ който държи тука мѣстото на «Танъ» въ Англія, е твърдъ достойно за вниманіе. Тава Турція са види да е изгубила покровителството на Австрія. Нъ неочаквайте за това едно ново и нечаянно избухновение на источный въпросъ. Тука гледатъ разглобленіето на турско царство почти неизбежно и като една проста работа на вѣрмето, гѣ сж зели рѣшеніето си и търпатъ, нъ нищо нѣма да направятъ за да го ускорятъ, нѣма да са съпротивятъ на естественното теченіе на работитѣ, нъ и нѣма да го ускорятъ. Туй не е едно малко измѣненіе: то е напушаніето на една праотческа политика въ Австрія отъ 1815. Онова което е рѣшило това напушаніе, то е отъ една страна убежденіето че источната политика на Г. Метернихъ дѣйствително е прѣвкарала вѣрмето си, и неможе вече да са държи, нощъ друга страна надѣждата да са види Русія да са отрече съвършено отъ панславистикитѣ интриги, които сж твърдъ обеспокоителни за вътрѣшната политика на австрійското правителство.

Съгласіето, таквось каквото може да са е сключило, навѣрно не ще са прѣведе чрѣзъ нѣкакво скорошно дѣло, ако не чрѣзъ единъ по усърдѣтъ прѣвъ направенъ на подданнытъ князове на Портата, които ще должтъ да посѣтятъ изложението. Тѣ ще са прѣйматъ сичкы като черногорскій князь, който остави Виенна, обсипанъ съ почести и свѣдѣтельства на благоволеніе, и съ голѣмъ крѣстъ на свѣтъ Стефана. Нъ не ще има политическо дѣйствиѣ, понеже, съгласіето обѣма и дѣйствието. Русія не бърза, и сичко са види да показва че тя не иска на този часъ вѣнчани сплитанія.

Ний казахме че турско правителство има мѣсто да са обажая за съгласіето на тримата императоры. Дѣйствително тѣ нѣма да са противятъ на естественното теченіе на нѣщата. . . . Не ще има нѣкакъ политическо дѣйствиѣ, понеже съгласіето обѣма дѣйствието.

Тѣй турско правителство не ще има нищо да са страхува отъ нѣкоя външна сила. То ще може твърдъ спокійно да работи за да направи честити населенія на царството, които туку-рѣчи не сж честити. И ако естественното теченіе на нѣщата, не докара желаемъ резултатъ, правителството не трѣба да са сръди освѣтъ на себѣ си.

(К. Гуріанъ.)

ИЗВОДЫ ОТЪ ДОПИСКИТЪ НА «ТУРЦИЯ».

ЦАРИГРАДЪ. 16 юній. Вий знайте че отъ нѣколко години насамъ са е съ тавило въ столицѣ едно българско дружество подъ име «Провѣщеніе». Цѣлта на това дружество бѣше да отвори училища въ околноститѣ на Цариградъ и да излъчи сиромашки ученици. Тѣзи цѣль, както ше забѣжи сѣмъ серіозенъ българинъ, бѣше отъ благороднитѣ, и за туй братството намѣри единъ добъръ прѣвъ въ народа. Сичкитѣ наши съотечественици принесоха своята лепта на дружеството. Въ тѣзи условія, дружеството трѣбуваше да цѣвѣтъ, до токоже повече че въ тѣзи три послѣдны години то е събрало до 6,000 лиры отъ народа. Нъ противното глѣвѣмъ. Братството не върши нищо. Или по добръ настоятелъ на братството върпатъ своитѣ работи съ братственитѣ пары. Че горнето е цѣла истина то са кажда отъ доизложението. Благодарително (!) дружество е отворило сичко сичко три училища. Въ тѣзи училища може да има сичко сичко три учителя и 40 ученика. Братството плаща на казаннитѣ учители по 300 (?) гроша въсѣция и излъчи само три ученика като имъ дава по три были междѣиѣ въ мѣсеца. Сичкитѣ други ученици са учатъ на свои разпаски. Това като е тѣй, ний имамъ право да попитамъ въ какво сж са употребили събранитѣ пары. Дружеството е събрало 6,000 лиры въ тѣзи три послѣдны години. Нъ съ 6,000 лиры то можеше да направи голѣмы работи. Нъ вижте, българи, каква е работата: нѣкои отъ нашитѣ търговчѣта намѣрили това средство за да обрѣщатъ малката си търговіица и да са излъжатъ отъ гърба на народа подъ маската на просвѣтителни дружества! Тѣй, неприхѣтъ, до вчера, Д. Павловъ живѣеше въ Балканъ съ най голѣма икономія. Отъ както е станало прѣдсѣдатель на Братството, това момче държи цѣла къща на Фенеръ, разкожда са съ калѣска въ празничны дни и по нѣкога дава угошеніе на Кетхавата и на Българъ (село около Цариградъ). Ако му искашъ сичкы за братственитѣ пары, то е кѣжрно да та напуса по начина на стѣнболѣскитѣ крайници. Колкото за другитѣ настоятели и особно за Тошкова и Минчовича, безпристрастний чловѣкъ може да каже сякоже съ малки измѣненія. Сирѣчь за тѣзи лица правдолюбивый чловѣкъ може да каже това че тѣй разширихъ крѣжъ на търговіицата си съ дружественитѣ пары. Тѣзи чловѣци подкупили «Право» за да ги хваля и да мамѣтъ тѣй по лесно народа. Тѣй опрѣвѣли и Мусевича да ходи изъ народа да проси помощта му. Тѣзи синковци уловили съ дѣвѣтъ рѣдѣ лажливый патриотизмъ за да си платѣтъ кошничката. И народа ги вѣрва и дава паритѣ си! Въ послѣдната си просія изъ вѣлошко и българско, Мусевичъ, този бывши слуга при протестантитѣ, събралъ, казватъ, до 2000 лиры. Какъ е направилъ тѣзи пары? Освѣтъ туй, той събралъ и до 500 лиры въ рѣждѣлія отъ женскитѣ наши дружества, благодареніе на престо-яваніята на лекоумны нъ добродушни чловѣци таквось както доктора Палинскы въ Сливенъ, и дружеството иска да прави изложеніе за тѣзи нѣща! Това изложеніе шѣне да са отвори на 11 юній и оше се са отвари! О да са сивѣли или да плача прѣвъ тѣзи ширатанстаа! Ний съвѣтаваме нашитѣ женскы дружества да не са лажатъ другы пѣтъ отъ таквось чловѣци зашто Цариградъ не е такѣзъи какъто си го въображаватъ тѣй отдадечъ или какъто имъ го е разказвалъ Мусевичъ. Тука въ Цариградъ са крѣжатъ много отарителны бѣдѣти подъ булото на патриотизма. И ще ви ги опишемъ когато имъ доде реда. За сега ше кажемъ това че тука, въ столицата, едно изложеніе отъ българскы рѣждѣлія нѣма нѣкакво значение. Мусевичъ е обрѣквалъ изложението само и само да земе изработенитѣ нѣща на женскитѣ наши дружества. Това е една цѣла измама. Че това е цѣла измама, братството я припознава само въ мнѣието на своя прѣдсѣдатель, понеже то отвари лотарія въ тѣзи сѣщи мѣста и градове отъ дѣто Мусевичъ е събралъ рѣченитѣ нѣща за да имъ ги натика пакъ като имъ земе паритѣ пакъ отъ тѣхъ. Това е единъ усталѣкъ за когото не-законны какъвъ вѣнецъ трѣбува да принесемъ на Мусевича.

Отъ горѣказаното излъзва че нашитѣ съотечественици не трѣбува да си даватъ паритѣ на едно дружество което не служи за друго освѣтъ

за обогатение на четири души. Излиза още четвъртият трябва да са съгласяват да искат съвета за събраните пари, защото откъдето това дружество съществувало, то не е давало никакви съвети, въпреки че то не е почтенно. Излиза още четвъртият трябва да дават на гласност за напредък подаряване които принадлежат на някои от народа и да искат гласност за употреблението на тези подаръци за да могат да държат точно съвета върху моралността и почтенността на тези чедовци. Инак подаръците ще отиват на вѣтъра и народа много време ще са дождардасва от няким народни доброжелатели. Ний поканямы особено на това одескитъ болгары между които Мусевич са готви да отидат на просия въ името на казаното дружество. — Единъ вашъ спомоществовалъ и прѣдѣлвавшій членъ на това дружество.

— Туй писмо е малко строго, въ то обема много истини. То беше още по строго написано, въ ний го посмѣиха. Наистина, има много неща да са кажатъ върху тава дружество, което не е давало до сега никакви съветы; въ ний сѣмъ са възбуждали съ надежда че настоятели ще са погрязватъ. Познати члѣсти! Ако настоятели сѣ събрали 6.000 лиры, туй искатъ да събератъ още 6.000 други члѣтосъ да тѣмъ съвета! — (Р.)

ПЪВЕНЪ 8 ЮНІЙ. Даскалски дардариѣ. Чудни сѣ дѣлата твои Господи! Много пѣща видѣхъ, въ не бѣхъ видѣли до тая лѣба единъ болуѣтъ даскали, кое братѣтъ кое бастунъ ти придружени отъ единъ попъ (мюзебирѣтъ) да отиватъ прѣтъ чаршиѣта право на конака; любопытенъ и достойнъ азъ, рѣкохъ сѣ, чѣкай да отида да видѣ тая даскалка комедія. Глѣдѣмъ да чѣкатъ даскалитъ на конашкѣтъ салонѣ при запѣтѣтата. Излиза единъ гласъ: ефендѣлѣтъ бурюватъ итери ле, даскалитъ въздохъ въ стѣната на хюкюметѣ. Азъ са приближихъ и слушахъ до вратѣта. Кадѣята казва: даскалѣ Душанѣтъ кимдѣръ, отговори една братѣта египтура, бѣтъ нѣтъ ефендѣлѣтъ; а сѣнъ нечѣтъ даскалѣ Величкоѣ, едѣбѣтъ, хайтъ, душанѣтъ демишѣтъ; хайтъ ефендѣлѣтъ демишѣтъ баръ шѣй. Величко ефендѣлѣтъ казва, ефендѣлѣтъ шахтарѣмъ варъ; азѣмѣнѣтъ и прѣготѣлѣнѣтъ учителя стѣтъ за свѣдѣтели; кадѣята са обрѣща кътъ тѣхъ, даскалѣтъ, насѣтъ билѣрѣжѣтъ малѣтъ, даскалитъ направѣли яланъ шахатѣтъ, сѣрѣтъ душанѣтъ, които казѣтъ даскалѣ Душанѣтъ на Величѣка, сторѣли ги инѣтъ. Кадѣята казѣтъ: баба, баба, буларѣтъ чѣдѣмъ турѣѣ инѣрларѣтъ, айбѣтъ сѣво айѣтъ.

Хайте чѣкайтъ шѣни, ярѣтъ голѣтъ. Даскалитъ сѣчѣтъ навѣтъ.

Когато пораспѣхѣтъ, научѣтъ са какѣта бѣла работѣта. Г. Величѣко допѣлъ отъ село Ракѣта по исканѣтиѣ на пѣвѣненскѣта община, отѣва въ главното училище и въ разговорѣтъ сѣ съ Душанѣво, окарѣли са, послѣднѣтъ казѣтъ на първѣтъ: Г-не ти сѣ прѣдѣтелъ, издѣтелъ, нишѣжна тѣваръ, и прочѣе. Величѣко са доказѣтъ защѣто това чули сѣчѣтъ учениѣтъ въ училищѣто, тутѣкъ сѣ отѣва на правѣтелството и са опѣкаѣтъ отъ Душанѣво за поведѣнѣтиѣ му, тѣй ми каза единѣтъ отъ тѣя изѣзнѣта. Правдѣта наистина бѣла у Величѣка, въ покрѣвитѣлѣтъ отъ кѣтъ Душанѣво.

Сѣдетѣ сѣчѣтъ България какѣтъ сѣ възпѣтѣлѣтъ у пѣвѣненскѣто, азъ казѣмъ четѣтъ даскалитъ не сѣ достойни за възпѣтѣлѣти. Едина е първѣтъ богословѣтъ и риторѣтъ спорѣтъ Пѣвѣненѣтъ, а другѣтъ първѣтъ адвокатѣтъ.

Това не е лѣтъ, Г-не Редакторѣ; ако искѣте пѣтѣте или сѣ писмо или сѣ телеграфъ за тѣя скандѣлозна новѣтъ, дѣвѣта не е свѣршена; пѣкъ ще ви пишѣ, когато са свѣрши. — Единъ молѣтѣмѣтъ.

ВРАЦА 25 МАЙ. Тука врѣмето сѣдѣва да е хубѣво. Нѣпослѣднѣтъ врѣме имѣше доволно дѣждъ и малѣко градъ въ слава богу нѣщо не сѣ поврѣдѣхъ нѣто лѣзѣтъ нѣто навѣта. Напрѣтивъ сѣчѣко прѣдѣлѣваща добра жѣтва ако пѣкъ нѣзѣта неимѣтъ вѣлѣчѣстѣната да ги обѣе градъ какѣто става тука отъ двѣ три години насѣмъ.

Прѣди малѣко отъ тука са дѣгна кура аскери. По обѣчая въ подобни случаи, мѣлѣтъ повѣициѣ които отиватъ да пѣнѣтъ редѣветъ на царскѣта войсѣка намирѣхъ зѣлоно врѣме за да покажѣтъ своѣто безчѣловѣчѣ. Увѣрѣни че въ отѣзанѣтиѣ на одрѣвѣлѣсѣто сѣ врѣме тѣ не подлѣжатъ подъ нѣкой сѣдъ, тѣ сѣ възползуватъ отъ

тѣхѣ свобѣда за да изѣрѣпѣтъ сѣвѣкѣтъ безчѣлѣиѣ и злоупотреѣбѣниѣ нарѣдѣтъ прѣтъ дѣто имѣтъ. На грѣхѣниѣ отъ Рѣца тѣ като минувахъ прѣтъ училищѣтъ доушѣвахъ сѣ сѣвѣкѣтъ грубѣ изрѣченѣтъ срѣду минуѣтъ пѣтъ я сѣ сопѣтъ сѣ безмѣслѣно уличѣтъ врѣмѣтъ по кѣпенѣтъ на лѣгѣнѣтъ. Като пристѣгнахъ край градѣтъ сѣчѣлѣхъ кѣпенѣтъ на нѣколко лѣгѣнѣ. А на Х. Манѣва хѣтъ единѣтъ чѣсъ разѣстѣлѣтъ отъ градѣ сѣлѣтъ като испѣватъ чѣтъри-пѣтъ окѣ рѣкѣтъ за запѣта тѣ бѣватъ до смѣртъ доуѣнѣжѣта. Наврѣтъ кѣдѣто помѣнахъ хората бѣгахъ като попѣрѣни; отъ тѣхъ нѣкои са качѣхъ по дрѣветѣта изъ далѣчѣ а други прѣпочѣтохъ да зѣбѣжѣтъ лѣвѣри чѣса нежели да срѣшѣтъ тѣзи новѣ войнѣци. А прѣтъ сѣлата прѣтъ дѣто сѣ минуѣ азъ не ще пишѣ нишѣ, сѣчѣкъ може да сѣ възбѣрѣтъ. Мислѣ че турѣнѣтъ край на това зѣло кѣто е обѣло въ отѣчѣствѣто ни ще бѣде едно отъ нѣй голѣмѣтъ прѣобразѣванѣтъ, кѣто може да са вѣлѣтъ въ имѣрѣтата, сѣ коѣто нѣпѣтъ царѣ Абдулѣ Азѣсъ ще възрѣдѣ съѣтата на миролюбѣвътъ и рѣдѣлюбѣвътъ неговѣтъ подѣнѣнѣци.

Са, Кирилѣ и Метѣдѣй го празнувахѣме доста гѣрѣжѣствѣно. По обѣзѣ на учѣнѣцѣто е отѣтъ вода въ прѣстѣвѣтиѣ на народа. Сѣло сѣ сказа отъ учителя на П. П. Стаѣйковѣа, върху полѣзѣта на празнуѣнѣтиѣ на народѣтъ нѣ прѣзѣнѣци и върху дѣлѣта на св. Кирилѣ и Метѣдѣй. По инициѣтата на учѣнѣцѣтъ прѣтъ денѣа до хѣлѣтъ грѣша са сѣбраха волѣта помощъ за училищѣта.

Тѣзи сѣ въ кратѣкъ нѣчѣтъ отъ срѣдѣ. Дѣдо азѣдѣка още не са е завѣрѣлѣтъ отъ обѣкалѣтиѣ на епарѣхѣта сѣ.

СѢКАКѢ НѢЩА И ЧѢВѢНѢ.

— Дѣванѣтъ Тѣмѣсъ избѣрѣтъа еѣно лѣтъ о писѣнѣтъ върху освѣщенѣтиѣ на жѣлѣзнѣтъ пѣтъ отъ Царѣградѣ до Белѣво. Въ това описѣнѣтъ англѣйскѣтъ листъ похѣлѣва много бѣгѣнѣтъ за гѣрѣжѣствѣно прѣвѣнѣтиѣ коѣто направѣли на сѣдрѣзѣмѣна и на другѣтъ минѣстри при сѣчѣтъ еѣнѣциѣ на жѣлѣзнѣцѣта. Дѣванѣтъ Тѣмѣсъ свѣдѣтъ описѣнѣтиѣ като прѣпорѣчва народа ни на благоѣзѣнѣтиѣ на правѣтелѣствѣто, и като подѣкава послѣднѣтъ до описѣна вѣлѣнѣтъ бѣгѣнѣтъ народѣтъ въ неговѣтъ стѣпѣкъ кѣтъ нарѣтъкъ и цивилиѣзѣтата. Нѣй благодѣрѣмъ отъ сѣ срѣдѣ на англѣйскѣтъ лѣтъ събрѣтъ, въ имѣто на народа, за тѣхѣ неговѣтъ справѣнѣтъ чувѣства кѣтъ насъ българѣтъ.

— Прѣчитѣмъ въ Вѣнѣтъ Хѣртѣтъ: Въ сѣбѣтъ, генѣралѣ Мохѣсинъ Хѣтъ има разговорѣ сѣ великѣтъ вѣзѣръ и сѣ минѣстерѣа на вѣнѣнѣтъ работѣ. Спорѣтъ нѣмѣтъ свѣдѣнѣтъ, тѣзи срѣдѣнѣ са отѣнаѣли до послѣднѣта кѣвѣта коѣто стѣна меѣду перѣйсѣтъ и запѣтѣта на Тахта Кѣлѣ, кѣвѣта коѣто, благоѣзѣнѣтиѣ на примѣрѣнѣтъ дѣхъ сѣ коѣто сѣ възѣдушенѣтъ сѣдрѣзѣмѣна и перѣйскѣтъ послѣнѣтъ, че ще тѣе мѣсто, спорѣтъ какѣто са вѣжѣтъ, на анѣкаѣто запѣтѣнѣтиѣ. Научѣмъ са още че еѣна дѣла сѣчѣкъ, коѣто можѣтъ тѣ бѣте единѣтъ изѣворъ за сѣрѣзѣнѣтъ мѣнѣнѣтъ и са распрѣвѣ тѣзи дѣли. Работѣта бѣше за занимѣнѣтиѣ отъ двѣ отѣдѣлѣнѣ войнѣкъ перѣйскѣтъ и турѣкъ на едно мѣсто нарѣчѣно Пу-тѣсу, вѣсто е разлѣжено въ прѣдѣлѣ коѣто са нѣмира полѣ распрѣ меѣду Перѣсѣя и багѣтѣнѣтъ вѣлѣтъ. Дѣвѣтъ тѣзи отѣдѣлѣнѣ можѣхъ да са уѣрѣтъ, ако испѣрѣзѣнѣтъ на врѣме дѣпѣны не бѣхъ прѣвѣзѣмѣтъ разлѣненѣ меѣду перѣйскѣтъ послѣнѣтъ и В. Пѣртѣ. Сѣтѣнѣната на тѣзи прѣговѣри бѣше телеграфѣчѣската запѣтѣтъ коѣто са испѣрѣводи до командѣнтѣтъ на двѣтъ отѣдѣнѣтъ за да испѣзнѣтъ въ едно и сѣкъ врѣме Пу-тѣсу. И тѣй случѣката може да са глѣда като распрѣвена спорѣтъ жѣланѣтиѣ на двѣтъ страни. Сѣчѣко нѣй кара да вѣрѣмѣ че и прѣдѣла да стѣгне шахѣ въ Вѣна случѣката отъ Ваѣдѣ-Хѣнѣтъ ще прѣвѣе еѣно рѣшенѣ и че еѣно спорѣзумѣнѣе че са направѣ сѣкъ тѣй меѣду Перѣсѣя и Турѣя касѣтелѣно до гѣрѣжѣвѣтъ сѣнѣшенѣ на двѣтъ страни. Мохѣсинъ хѣтъ като изѣвѣде тѣй на добѣръ коѣтъ трѣнѣмѣтъ дипломѣтическиѣ въпрѣсы, ще може да отѣди въ Вѣна за да чѣка тѣмъ своѣа гоѣдѣнѣтъ и да го прѣдружѣ сѣтъ до Царѣградѣ.

— Прѣчитѣмъ въ Дѣванѣтъ Тѣмѣсъ: Бѣлѣгѣрѣскѣто изѣданѣ на гѣдѣнѣтъ сѣтирѣчѣскѣтъ листъ «Ку-дѣнѣтъ» (Зѣнѣнѣтъ) сѣ уѣнѣжѣло вѣчера по едно минѣнѣтѣско рѣшенѣ. (Вѣжда са че това изѣданѣ са е захѣзѣло пѣкъ безъ волята на правѣтелѣствѣто. Стаѣйковскѣ работѣ!)

— Даскалѣ Иванѣко сѣ крѣвѣтъ уста изѣвѣства въ послѣднѣта сѣ прѣтурѣка на «Правѣ» (даскалѣ Иванѣко са пѣни прѣтѣжѣтелѣ на този лѣтъ, въ това е лѣтъ) чѣнѣтъ сѣмъ рѣшѣни уѣтъ да сѣспѣмѣтъ дружѣствѣто «Просѣвѣнѣе». Еѣно такѣвъ увѣрѣнѣе неможѣ да изѣвѣе освѣтъ отъ вѣнѣнѣтъ уста на даскалѣ Иванѣа. Нѣй нѣкогѣ не сѣмъ гѣнѣли това дружѣство. И нѣ само не сѣмъ го гѣнѣли, въ още и прѣпожѣвали сѣмъ го не народа до ко гѣто е вѣрѣлѣ въ правѣтъ пѣтъ. Нѣ дѣлѣ тоза дружѣство не вѣрѣ въ добѣръ пѣтъ, кѣкто ни распрѣва писѣмѣто. То служѣ дѣлѣтъ за орѣдѣе на обогатѣнѣтиѣ на нѣкои чѣловѣкъ. И кѣто добѣрѣ-вѣстѣны вѣстѣнѣкъ, нѣй сѣмъ лѣжѣны да кѣжѣтъ това на народа. Нарѣда не трѣбуѣва да са злоупотреѣбѣнѣтъ за прѣсѣитѣтъ на чѣловѣкъ, които работѣтъ за въ дѣбѣтъ. Дѣ сѣмѣтъ въ дружѣствѣто отъ 5 години насѣмъ? Нарѣтъ на «Братѣствѣто» са употребѣватъ за улѣсенѣе на гѣрѣжѣвѣтъ работѣ на нѣкои чѣловѣкъ. Нѣй невѣжѣмъ ако е почтѣно нѣщо да употребѣва чѣловѣкъ чѣужѣтъ парѣ въ своѣа работѣ безъ знѣнѣтиѣ на прѣтѣжѣтелѣ нѣтъ сѣрѣтъ на народа; изѣвѣнѣтъ е че това са правѣ.

ИЗВѢСТІЕ. Прѣтъ млѣдѣтъ ивѣсъ юлѣ на 13-го ще са начѣнѣтъ годѣшнѣтъ испѣтанѣна на учѣнѣцѣтъ отъ пърѣто аѣнѣнѣско заведѣнѣе въ Свиѣшовѣтъ и ще са сѣдѣтъ 3 дѣя нарѣдѣ само прѣтъ обѣдѣ, до въ нѣвѣтъ 15-го, въ коѣто дѣнѣ ще са завѣрѣтъ и ще са излѣжи тѣй сѣкъ тогази за общѣтъ прѣгѣдѣтъ и рѣжѣдѣнѣтиѣ на учѣнѣцѣтъ; на оконѣнѣтиѣ ще са прочѣте клѣсѣфикаѣцѣта и може бѣ да са раздаѣтъ и награды на учѣнѣцѣтъ.

Почѣтаемѣтъ родѣтели и почѣтитѣ са прѣзѣ-вѣватъ да почѣтѣтъ сѣ дохѣжанѣтиѣ сѣ тѣзи испѣтанѣна.

Това сѣкъ училищѣно заведѣнѣе за идѣщата годѣна ще пѣче годѣшнѣтъ сѣ уроѣкъ отъ 15 я вѣгуста. Управѣтелѣ са обѣдѣва че ще са старѣе за да може това учишѣно заведѣнѣе да дѣстѣне на пѣлно свѣтѣна сѣ пѣлъ.

Почѣтаемѣтъ родѣтели, почѣтитѣ и жѣнскѣ дружѣства са усѣгѣрѣватъ, че ще имѣ са испѣтѣнѣватъ сѣчѣкъ жѣланѣтъ, които можѣтъ да имѣтъ за една добѣръ вѣспѣтанѣтъ дѣщерѣа.

Вѣтрѣнѣтъ вѣспѣтанѣнѣци ще пѣщѣтъ 20 лиры турѣскѣ за годѣнѣта.

Вѣнѣжѣнѣтъ вѣспѣтанѣнѣци ще пѣщѣтъ отъ 6—9 години 7 1/2 авѣтрѣйскѣ жѣтѣнѣци, а отъ 9 години на горѣ по 10 авѣтрѣйскѣ жѣтѣнѣци. Годѣшнѣта пѣла ще са бѣри еѣдѣната половѣна на пърѣвъ дѣнѣ коѣто ще са прѣвѣва вѣспѣтанѣната; а другѣта половѣна на 1-й вѣрта. —Ф. Дѣчѣвъ.

ИЗВѢСТІЕ Дѣлоѣтѣмѣтъ сѣ настоящѣто сѣ изѣвѣствамъ въ Дѣзнѣно на Г-ѣа Хѣлѣ Пѣнѣа допѣ Геѣрѣвѣа, и въ Тѣрноѣво на Г-ѣа Стоѣнѣа Енѣчѣа Лѣвѣчѣнѣтъ, които дѣрѣжатъ мои три записѣ платѣны на сѣчѣтъ въ Тѣрноѣво спѣрѣтъ расписѣтъ нѣтъ отъ 11 юлѣ 1872; за коѣто записѣ имѣ пишѣхъ нѣколко лѣтъ да ги прѣдѣлѣтъ въ Гѣбѣро на рѣлѣнѣнѣтъ ми, а тѣй и до дѣсѣ кѣто не сѣ ги прѣдѣли, за това имѣ изѣвѣствамъ, какѣто, шо имѣтъ въ рѣшѣтъ сѣ Хѣлѣ Пѣнѣа попѣ Геѣрѣвѣа единѣтъ записѣ отъ 336 1/2 лиры турѣскѣ, и Стоѣнѣа Енѣчѣвъ Лѣвѣчѣнѣтъ 2 записѣ отъ 55 лиры турѣскѣ. Какѣто тѣзи записѣ имѣ са запѣтѣны спѣрѣтъ расписѣтъ имѣ отъ 11 юлѣ 1872. Рѣдѣ тоза отъ дѣлѣтъ и за въ бѣдѣше тѣя три записѣ ги сѣчитѣмъ за ниѣтъны бѣнѣ харѣтъ, и въ знѣнѣе на гѣрѣжѣвѣнѣтъ рѣспѣдѣнѣнѣтъ са полѣнѣватъ: Теѣдѣсѣя 5 Маѣ 1873. С. С. Арѣнаѣловѣ.

СВѢЩѢВЪ 17 МАЙ. Съ жѣлѣстъ изѣвѣствамѣ че нашѣто Ученичѣско Дружѣство на 8 маѣ изѣгубѣ настояѣтелѣ сѣ. Покойнѣа е Т. Н. Рѣховѣтъ, кѣто още отъ сѣставѣнѣтиѣ на дружѣствѣто са избѣра за настояѣтелѣ и спорѣтъ устаѣа и правѣлѣника тоѣ сѣвѣтъ сѣ е испѣтѣнѣтъ лѣжѣнѣстѣтъ на настояѣтелѣствѣто.

При потребѣнѣтиѣ му, сѣчѣкъ учѣтели, заедѣно съ учѣнѣцѣтъ отъ главѣно училищѣ го прѣдружѣхъ отъ кѣшѣта му до черѣковѣта и отъ черѣковѣта до грѣбѣштѣа.

Въ черѣковѣта св. Прѣобразѣнѣе прѣдѣлѣтелѣ на дружѣствѣто, В. Г. Абѣджѣвъ чѣте едно тѣврѣлъ трѣгатѣлѣно словѣ съ коѣто пѣжѣли сѣчѣкъ прѣсѣжѣствѣнѣтъ. А чѣлъ грѣба му чѣте словѣ единѣтъ учѣнѣтъ, отъ страна на учѣнѣцѣтъ.

Покѣйнѣа бѣше на 15 годѣшнѣа вѣзраст и учѣнѣкъ отъ П-рѣвъ клѣсъ въ главѣно училищѣ. Вѣчѣна тѣ памѣтъ дружѣ нашѣ Тѣдорѣ! Вѣчѣна тѣ памѣтъ! Богѣ да тѣ прѣсти!

ДО РЕДАКТОРА.

Ако са наемаме да кажемъ нѣколко думи върху послѣдно обнародваното въ вашій вѣстникъ Писмо до Редактора, то не е да защита по първото писмо, на което то отговаря и което то не е мое; нито пъкъ намѣреніето ми е да искамъ да повдигна дебелата завѣса, която тъй искусно е пустната прѣдъ очитѣ на народа, щото да не види и, ако нѣвакъ види, да не може да разбере, какво са върши на сцената. Защитата на опроверганото писмо принадлежи на писателя му, и да са повдигне завѣсата отъ очитѣ на народа, то е работа на врѣмето и ближне врѣме.

Азъ искамъ само да удовлетворишъ исканіето на съвѣстѣта ми, да покажешъ въ малко думи истинното положеніе на народочерковнитѣ ни работи.

Истинното положеніе на народочерковнитѣ ни работи е това: че вмѣсто свѣтлина и вмѣсто ясно и чисто положеніе, ний глѣда и такава мрачина, такава бъркотія, такава неразборія, щото сами водителитѣ незнаятъ какво правятъ и какво трѣбува да правятъ. Свидѣтель на думитѣ ми нека бже съвѣстѣта на онѣзи, които сѣ имали случай и възможность да познаятъ отблизу Екзархіята.

Ний необвиняваме лично никого, и още по малко, върховната екзархійска власть, а обвиняваме системата на управление екзархіята; защото окаяното положеніе на народочерковнитѣ ни работи не произходи въ точностъ отъ лични недостатѣци и неспособности, а е плодъ законнороденъ отъ системата, която е приѣта въ екзархіята като критеріумъ за възобновената българска църква.

Да са държи о фирмана искренно безъ да има задни мысли, можеше да бже за екзархіята добродѣтель, нъ щомъ сама тя е убѣдена въ невъзможността на законно запазване и точно изпълненіе на този фирманъ, да варишъ антифирманцы, прѣдатели или по крайна мѣра глупави онѣзи, които нѣматъ въ видъ друго, освѣнъ изпълненіето отъ най добрата му страна, то е едно прѣстѣпленіе, което ще тѣзи тѣжко на главитѣ, на душитѣ и на съвѣстѣта на черковницитѣ.

Врѣмето е дошло да го вземемъ вече, защото видоуденъ е близу:

Ролитѣ сѣ въ свърѣменно обратно отношенія, отъ както черковницитѣ проповѣдватъ чрѣзъ органа си, чрѣзъ писма и устно. Не сѣ антифирманцы онѣзи, на които сячкото исканіе е състояло и състои въ това: да са направи възможно изпълненіето на фирмана и vareжданіето на черковната ни; а въ строго значеніе на думата антифирманцы сѣ онѣзи, които сѣвакъ увѣрватъ за възможността на изпълненіето на фирмана, само и само за да стане възможно изпълненіето на прѣкрасный ний планъ, който състои въ това: да земѣтъ сѣ съвои жертви благословеніето на грцквата патриаршія, на станало каквото станало.

Нека екзархіята даде формално задълженіе, че нѣма да са отклони отъ фирмана, нека ни даде формално увѣреніе, че ще са изпълни този фирманъ, нѣка облѣче това задълженіе и това увѣреніе съ приличнитѣ гаранции, и нарочнитѣ антифирманцы сѣ готови да цѣлуватъ не само благосло-

вящата рѣка, а и тѣхнитѣ крака на върховный начальникъ на черковната ни. Иматъ ли да кажатъ нѣщо противъ това черковницитѣ?

Ако обаче за екзархіята запазваніето на фирмана състои дѣйствително въ това: да са земе благословеніето на грцката патриаршія и да са даде въ жертва на това благословеніе най драгоцѣната частъ отъ фирмана, именито десетый членъ, — тогава не трѣбува ли да бждатъ малко по прѣдпазливни черковницитѣ въ обвиненіята си противъ мнимитѣ свои брѣтѣчници, особено когато тѣзи мними противници, както глѣда сѣки не отговарятъ, освѣнъ сѣ едно прѣврѣненіе; и онѣзи, които поржчватъ тѣзи грѣмоносни и молніеносни мързски членове въ "Право," не трѣбува ли за честѣта на името си да иматъ лица, които да са черватъ отъ такъва нязости? — Единъ истиненъ Българинъ.

НѢЩО ЗА ВѢСТНИЦИГЪ.

Българскитѣ наши учени, види са, още немогатъ да проумѣятъ що е вѣстникъ и защо излиза на свѣтъ той, ако и да сѣ са изпизнали двайсетъ и петъ години отъ какъ сме си сподобили да има вѣстници, за които сѣка година народа разнася повече отъ двести и петдесетъ хиляди гроша. Чоловѣци, които сѣ са отредили да бждатъ народни наставници, намѣсто да спизнатъ нѣщичко за наука, занаятъ и търговія, отъ които народа днесъ има голѣма потребба и може да види нѣкоя облага, тѣ сѣинали да са прѣвиратъ кой що е правилъ, щото по срѣдѣ пламѣи да могатъ единъ другъ да си направятъ колкото зло са можеше. Това произлазѣ, или що ний българитѣ нѣмаме още учени глави, или вѣстникаритѣ сѣ хора непохватни за такава работа; и наистина прѣди нѣколко години ний бѣхмы честити да видимъ на вѣстникарското поле единъ браширъ и единъ простъ работникъ: единъ да върти съ листа си политика, а другъ — черковни работи, отъ които са държеше честѣта на единъ цѣлъ народъ! Въ Европа народитѣ иматъ много вѣстници, ала не знаемъ ако има такъвъ както нашъ "Право" да пълни листа си съ свои пусты работи, и да налага да го плащатъ други, които отъ прочитаніето му ще видятъ повече вреда. Нъ ще рѣкѣтъ нѣкои: челоуѣкъ е длѣженъ да са отговори, като види че са е доважилъ; то го знаемъ, то си му е реда, нъ нека не забравяме, че има и нѣща за които единъ редакторъ трѣбува да са смѣли, или да си направи угушки, или ако сѣди неизбежно да отговори, то колкото са може да бжди на бжничко, за да нехаби чуждата бѣда книга. — Единъ Българинъ.

Рѣшеніе. Станало въ вѣзвѣрѣдното събрание на Българското Братство въ Цариградъ, на 24 юнія 1873.

Събраніето отъ членовѣ на благотѣлното братство "Присвѣщеніе" въ Цариградъ много жалѣ дѣло редактора на "Турция" са е оставилъ да са введе отъ единъ корреспондентъ въ такава заблужденіе, щото да обнародва корреспонденцията касируда са да дава на благотѣлното братство, която са види въ 19 нй брой на "Турция."

Събраніето прогласѣва, че смѣтитѣ на прѣминалитѣ години на братството сѣ са прѣдавали

споредъ устава на прѣгѣжданіето и удобреніето на пѣти събрания на това братство, че тѣзи смѣтки сѣ са прѣгѣждали отъ нарочно оправдѣдени за тѣзи цѣли комисіи, които сѣ давали на дожианіе на събрания отъ членовѣтѣ, сѣдѣшъ което сѣ са одобрявали редовно.

Колкото са касе до дѣководителството на тѣзи годишното настоятелство, което състои отъ лица на които сѣмо добритѣ прѣимушества сѣ ги рекомендували на избраніе, събраніето потвърдило, че сѣмо е въ порядѣкъ, че сячкитѣ събрания помощи са обнародватъ чрѣзъ вѣстникитѣ, и са употребѣватъ съгласно съ прѣдпрѣдѣленіето си, и че на края на годината, като са прѣдаватъ отъ настоятелството тѣзи годишни смѣтки и са прѣгѣждатъ и одобратъ споредъ устава ще са обнародватъ за публиката.

По сѣдѣствие на сячки тѣли събраніето рѣшава едногласно:

Да изяви публично пълното си довѣріе къмъ управлѣнieto настоятелство, и да отблѣсне кѣвъстническитѣ и лѣжливѣ увѣренія, които съдържавѣ обнародваната въ 19 нй брой на "Турция" корреспонденция отъ Цариградъ — (Сѣдѣватъ подписѣте.)

— Излѣзва отъ горнето изъявленіе на членовѣтѣ на Братството че до сега публични смѣтки не сѣ са давали на народа за приходитѣ и разходитѣ на това дружество. Нъ благодарение на просвѣтений патриотизмъ на сегашнитѣ настоятели на Братството, този важень кусуръ ще са лигне за напрѣдъ. За напрѣдъ настоятелитѣ на дружеството ще издаватъ смѣтки на народа за събранитѣ помощи и за употребленіето на тѣзи помощи. Ний незнаимъ какви сѣ были смѣткигѣ на братството прѣди три четири години; нъ ний считамъ за наша длѣжностъ да исповѣдамы че колкото са тѣча до текущата година, никакво злоупотребиленіе не е станало съ братственнитѣ пари. Ний казвамы това въ вѣчна честъ на дѣшнитѣ настоятели на благотѣлното братство. Въ събраніето което са държи вчера, ГГ. Димитър Павловъ, Тошковъ и Минчовъ ни показажъ съ най голѣмо усърдіе и искренностъ теверитѣ на братството чрѣзъ които ний видѣхмы съ очитѣ си че нѣ само тѣзи родолюбивѣ търговци сѣ бѣлижили и пазили добрѣ паритѣ на братството, нъ още сѣ и олеснявали съ свои пари това братство въ нѣкои мѣчны работи. Ний неможемъ освѣнъ да ги похвалямы тука за тѣзи тѣхна патриотическа ревностъ и да ги насърчимъ да постоянствуватъ въ нея. Народѣ ще ний бже признателенъ за тѣхнитѣ услуги и старания които полагатъ за образованіето му. Колкото за нападеніята на дописника ни отправени срѣщу личността на Г. Димитра Павлова, ний ще кажимъ че тѣзи нападенія си нѣмѣтъ никакъ мѣстото, понеже този нашъ родолюбивъ момѣкъ живѣи скромно, глѣда си търговскитѣ работи съ точностъ и показва съвои расположеніе къмъ сячкото което са отнася до образованіето на народа ИГ-нъ Мусевичъ заслужѣва похвала. — (Р.)

НѢЩО ЗА ГРЦКІЙ ПАТРИАРХЪ.

Прочитамъ въ Турки: Ний казахме че грцкый патриархъ понеже страда отъ сѣтнитѣ на едно паданіе ебѣто му е бже случилъ напослѣдѣтъ, не бже можѣлъ на 13 юній да присѣдѣствува на званичното прѣиманіе на Долѣ Бахче. Патриархѣ, нѣколко дена, прѣди празника на 13 юній бже отправилъ единъ таkirъ на министра на вѣннитѣ работи за да му изѣвести че не ще може, при сячкото си горѣщо желаніе, да присѣдѣствува на званичното прѣиманіе заедно съ българскый екзархъ, ако титлата екзархъ не са отнеме отъ священноначалника на българетѣ и ако

не са определят точно принадлежността на сѣмъ отъ общинскитѣ началници. Рашитъ папа покани патриарха да присъствува на званичното приѣзжане, като го увери че тѣхнѣ скоро този въпросъ ще се развѣрже конечно. Между това случилъ са за да честь рѣшеното приключеніе което възбрани на патриарха да са представи съ другитѣ священноначалници на Долма-Бахче. Това приключеніе като съпада съ предварителната постановка на патриарха даде мѣсто на забавляйки отъ страна на правителството което помисли че слуха на едно приключеніе се разпространя съ намѣреніе да позволи на патриарха да не отиде на 13 юни на Долма-Бахче. Патриарха за да мѣхне сѣко подозрѣніе върху това отгорѣ, прируженъ отъ двама владѣцы и отъ капу-кехаята, Старакъ ефенди, холиятъ завчера въ срѣда, на коначка на великии визиръ за да изрази скръбта си и да даде нужнитѣ разясненія върху това приключеніе.

Прочитамъ въ Левантъ Хералдъ: Д ж е л у за быде случай на едно приключеніе което нѣмъ излагаме тука: Гръцкии патриархъ бѣше испратилъ единъ тактиръ на Порта за да извести, че понеже глѣда българскій ексархъ като схизматикъ, той не можалъ да са представи поветъ Султана въ сѣщото врѣме съ него и подъ сѣщата титла; той искалъ сѣдователно шото ексарха да са исключи отъ званичното приѣзжане. В. Порта, понеже глѣда ексарха като священноначалникъ и българитѣ, не прѣмъ желаніето на гръцкии патриархъ, който са въздържалъ да прѣстѣпа честиелната си на Н. Величество. Това дѣло принуди правителството да изрази живото си недоволеніе на патриарха, на който поведеніето въ този случай бѣше предметъ на едно дълго разсудуваніе въ сѣтсѣнъ народный свѣтъ, който са държи на патриаршіята. Ако сме добри извѣстны, по приключеніето на С. и З. свѣсовый свѣтъ неодобрилъ поведеніето на Н. Свѣтъшество и написалъ това неодобреніе въ писмо за да му са съобщи. Въслѣствие на забавляйки на правителството и на неодобреніето на свѣтъ на общината, положеніето на вселенскій патриархъ трѣба да са глѣда като расклатено.

Гръцкии патриархъ като са сѣрди на Султана и като са въздържалъ да отиде да му представи честиелнатъ си на този толковъ тържественъ денъ, е едно дѣло косто не бѣше са извѣдало до сега въ Цариградъ. И какво искалъ Н. Свѣтъшество? Той искалъ, както бѣше извѣстилъ съ единъ тактиръ, на министра на външнитѣ работи, да са съблече религіозный началникъ на българитѣ отъ титлата ексархъ (споредъ казаніето на Туркии) сирѣчь шото Султана да унищожи едно дѣло на господарската си воля, което му е привѣкло бѣгословіята на шестъ милиона отъ подданиитѣ му, или да са исключи отъ приѣзжаніето (споредъ казаніето на Левантъ Хералдъ). Истинна, това не е за вѣрваніе: нѣма примѣръ отъ едно подобно высокомѣріе. Истинна да кажемъ, то не трѣбаше да ни очудва сѣдѣ ситко онова което, въ българскій въпросъ, отъ една година насамъ, и въ православный арабскій въпросъ, са направилъ въ полза на фанаріотската патриаршія. Укого е кабахата ако тя злоупотреблява сполучката си. — (Куріе д'Орианта.)

СЪВКАВЫ НЪЩА И НОВИНЫ.

Раздаваніето на награды въ царскій лицей на Галаат Сарай станахъ завчера въ понедѣльникъ. Царскій князь Іусуфъ Исиданъ ефенди, сѣдранина, сичкитѣ министри и високи чиновники тай както и нѣкои отъ посланницитѣ и черковнитѣ началници присѣствуваха на това тържество. Новый директоръ на лицей Фотіалис бей каза едно слово въ което говори за устройството на уроцитѣ и за четящето състояніе на лицей. Великий визиръ отговори на това слово съ едно друго слово. Высокиятъ посѣтителъ разглѣдахъ работитѣ на ученицитѣ ко то ги намѣрихъ доста забавлятели. По 7 часа раздаваніето на награды са свърши.

Рускитѣ войски привѣзли веко Хива. Въ този случай завчера освѣщеніа станахъ на руското тука посолство въслѣствие на това извѣстіе радостно за Руситѣ.

Новый германскій посланникъ Г. въ Фипина прѣстигна завчера въ града ни. Той елѣзо на Бююкдере.

Нѣкои вѣстници головихъ за убійственото покушеніе сторено отъ единъ Българинъ противъ жена му. Ето какво казватъ за този предметъ вѣстнициитѣ.

Едно убійствено постѣгнуваніе са сторилъ поминалий вторникъ, противъ една жена на Ферьеръ. Убийцата е мѣжа на тѣзи злочастница: той е българинъ и та е грѣкыня. Отъ няколко врѣме насамъ тѣ са карахъ постоянно, тай шото тай неможяхъ вече да живѣятъ на едно. Мѣжа, (той е търговскій семсаринъ) знача насилувае тѣхно подозрѣніе върху вѣрността на жена си, по причина на прѣтелскы сношенія които държеше съ нѣко си лице.

Патриаршіята, до когото жената са бѣше отпавила, слѣдъ като ги раздѣли прирѣменно, бѣше осѣтила мѣжа да заплаща сто и петдесетъ гроша на мѣсеца на сѣпругата си, заради издържаніето ѣ, и тя са готвеше да изплати аманата за параваніе. Мѣжа недоволенъ отъ едно подобно рѣшеніе, намрази сѣбно жена си и рѣши да си отмъсти съ сѣдѣющій начинъ: вторженъ съ три револьвера, той са скривъ при бѣжигробскій мѣстохъ за да ѣ чака, и когато тя заминувала съ прѣтезъ си, той грѣзналъ три патъа направо отъ горѣ ѣ: тя падна рамена отъ три куршума. Мѣжа търсѣ прѣтезъ за да убіе и него; нѣ той побѣднѣлъ. Тогавъ той хвърлялъ револьверъ който държалъ въ ръка и хваналъ единъ другъ пѣлѣтъ, нѣ той са уловилъ водата отъ полицията и са запрѣлъ. Казватъ че жената не са ранна смъртоносно и че ще може да оздравѣ.

Нѣмъ са научавали отъ друга страна, казва Куріе д'Орианта, че българина за който е думата направилъ сичкитѣ си усилія за да выпра жена си въ патъа на дължността; нѣ тя некала да са паряетъ. И когато направилъ постѣжки за това на патриаршіята, мѣжа ѣ пошекалъ шото работата да са положи на ексарха; нѣ шотъ нерачилъ да го слуша. Тай бутналъ отъ занѣмѣта и отъ яда да глѣда че му зематъ сѣпругата противъ желаніето му, злочастный българинъ сторилъ убійството.

Писатъ отъ Букурещъ: Положеніето на работитѣ въ Румѣния става отъ день на день по нѣтърпимо, по тежко. Една бѣра заплаща да избухне отъ минута на минута въ столицата ни, и ако человекъ попыта кои сѣ причинитѣ които докарахъ това лошо състояніе на работитѣ, сѣкы ще каже че то е сѣдѣстѣе на бѣржитѣ мѣрки на правителството. Най непрѣдъ вѣвѣданіето на монопоза на тютюня е което разражава нѣмъ много народонаселеніята. Закона върху титѣтата, подтѣрденъ отъ княза, произведе и той тай едно живо негодование въ страната. Сѣмий Руманулъ, който са радува отъ това дѣло рѣченый законъ исключая Евреитѣ отъ търгуваріето съ титѣтата, сѣмий Руманулъ видѣ нѣмъ много и протестиралъ съ сичкитѣ си сили сѣрѣцу новый законъ. Нѣкой си Шиллеанъ, политическы прѣтелъ на Кесера Болляка, отправя въ Руманулъ «до юнашкый румѣнскы народъ» единъ пѣлѣтъ на който сѣдѣната е тѣзи: «румѣнскый народъ, отъ ня на крака! събуди сѣ, взми оружіе, строши сичко което съществувѣ, ипши министри, ипши Евреитѣ и прочее.» — Смирта на князъ Куза сѣ живи огъня който кажемо пѣлѣ пѣдела; редомъ негодование избухнува и молдовскитѣ листо е са мѣчатъ сѣкѣкъ да разпаватъ още повече пламничитѣ. Человекъ видѣла дѣкъ се приверженитѣ на Куза сѣ по сини и по опасни отъ колкото ги мислехъ. Тѣзи партія прѣдста влява единъ элементъ който споредъ обстоятелствата може да бѣде една сериозна опасность за княжеството, до токъ повече че са говори — нѣмъ нема да и пытвали тука до кокъ това е право или криво — за едно распѣданіе на думаскитѣ области. Колкото за правителството, то глѣда съ една неопроститѣна студенина на тѣзи революционеры интригы безъ да помисли за сѣтливнота.

Левантъ Хералдъ извѣстѣва, споредъ едно писмо отъ Шумѣтъ, че тѣмиа индженеры, които отивали отъ Едрене на Шумѣтъ, сѣ нападнали при селото Добралъ отъ четини разбойници кои

то были вторжены отъ краката до главата. Едина отъ пѣтницитѣ поискала да са опитъ съ пушката си, нѣ злочаститѣ му стрѣлнии рѣката съ единъ пѣлѣтъ. Разбойничитѣ зѣли отъ илѣжанеритѣ 6500 франка като ги нѣбѣи страшно. Франскій консулъ отъ Руссе са отправилъ до мѣстнитѣ началници за да иска удовлетвореніе. Ишмото съдѣнѣва като пѣлѣва че и въ сѣмий градь сѣ образи докѣна на 14 и 15 того.

Писатъ отъ Сопунъ на Левантъ Таймѣтъ: Отъ нѣколко дни насамъ сѣрѣбны работи са започнахъ въ Македоніа на българското население. Гръцкитѣ владѣцы отъ Сѣрѣтъ, Драва и Мѣлѣтъ като са выпраха отъ посѣщеніето въ Сопунъ на новий каля Акѣфъ паша по епѣрхитѣ си, чрезъ хукѣнитѣ черковы зиматъ насилъ отъ българското население и са прѣмѣватъ на владѣшкитѣ правѣженіици 4—5 души; учителя, цѣлове и чорбаджіи са записати и училища са затварятъ. Защо? Защо то сѣ припознаватъ грѣцкитѣ фанаріоты, и защото са нарѣчатъ българы; гласа на българитѣ въ хѣкомѣтитѣ никѣкъ са не слуха. Народа са чуи какво да прави; постояствува и има надѣжѣтитѣ са на Султана че ще ги скоро доволува да ги снабди съ народны пастыри. Сѣрѣската община е испратила прѣдѣстѣателя си Г. въ Теодосіа, да распорѣди на ексаршіята тамошнитѣ животны работи.

ИЗВѢСТІЕ. Нѣма нужа да ви са говори за голѣмѣтъ потребѣ, въ която са намѣрѣва бѣдѣната отъ интересни и полезны произвѣстенія наша книжница. Съ надѣжѣтъ че ще прѣнесѣ една малка часть на общий нашъ книжовенъ жртвенникъ, долоподписаный сѣмъ превелъ Ключа на Царката, книга необходима въ днешнѣ врѣме за нашъ народъ. Безъ да ви распрѣвѣтъ на дълго какъ тѣзи книга е списана на Англійскы отъ Д-ръ Брюера, по сѣ превѣждана на всички языки, безъ да ви ѣ обисѣмѣтъ съ похвалы, азъ оставямъ да чуе за нея сѣдѣющитѣ нѣколко души казаны отъ ученый и сѣчантѣлъ. «Нѣма книга по занимателна отъ тѣзи, която обѣсѣнява вѣдѣніята които са сѣрѣчатъ сѣбѣдѣнно въ природата. Нѣмъ знаеи, на прѣмѣръ, че солѣта и сѣмѣта иматъ бѣлѣ цвѣтъ, че вси растенія сѣ покрыты съ зелены листья, когато цвѣтѣветъ нѣмъ сѣ украсены тѣхнѣ разнообразно. Нѣмъ знаеи че сѣмѣнцето грѣе и свѣтъ; че водата нѣмъ отѣмѣ въздира и закъ студа замръзва, става ледъ. Но не много отъ насъ си даватъ трудъ да научатъ причината на тѣзи явенія, и когато нѣкой ни попыта, нѣмъ като не сѣмъ въ състояніе да отговоримъ вѣрчѣми сѣмѣшны и глупавы въпроситѣ, вѣнѣшѣми отъ любознѣтелность. Цѣмѣта на тѣзи книга е да развѣржи около 2000 подобны въпроси, като ги излага еднакъво достѣпно за да може да ги разбере и первоначальный и образованный человекъ.» Ето кака е книгата която сѣмѣта да поднесѣ на читающата и на публика. Та състои отъ 30 печатны листа — книга доста голѣма за печѣтѣнето на която са иска огромно количество разнѣкъ. Разноскы са потребны много, и книгата е необходима въ днешнитѣ нужы на нашъ народъ, защото му дава познанія нужны нему сѣмѣтъ денъ. А като друго сѣрѣство за впечателѣнето ѣ ми неосѣташе, азъ рѣшилъ да са отнесѣ до родолюбивитѣ наши разнѣкъ общества и личны съдѣстѣвенници съ умоленіе да ма улеснатъ въ туй прѣдпріятіе, съ което освѣтъ дѣло мене ще заждѣжѣтъ но и народу ще направятъ голѣма заслуга. — С. С. Бобчевъ.

ИЗВѢСТІЕ. Българското Печатарско Дружество «ПРОМѢЩЕНІЕ» извѣстѣва чрезъ бышето си настрѣлѣство че на главното годишно събрѣніе, 17 Юлій 1873, са изборожа за членове на новото Настоятелство сѣдѣющитѣ лица:

П. П. Каренстрѣтъ, Предѣстѣатель,
П. С. Бобчевъ, подпрѣдѣстѣатель,
С. С. Бобчевъ, Писаръ,
П. Мѣнчевъ, Книгоподѣтелъ,
Л. П. Джейковъ, Касеръ,
Ан. Д. Русселъ, помощникъ.

Осѣмъ именитѣ Настоятелство, Събрѣніето изборо отъ по между членѣветѣ на Дружеството споредъ Устава и трѣмѣ събѣтѣници.

Това въ извѣстіе на всички които са интересувати отъ работитѣ на Печатарското Дружество и които иматъ зѣмѣно давѣне съ него.